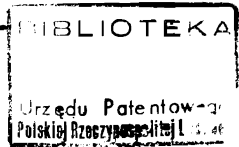

6 kwietnia 1925 r.

4

URZĄD PATENTOWY

G/10c, 3/12

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

№ 1183.

Kl. 51, b 17.

Daniel Goldberg,
Warszawa (Polska).

Klawiatura dodatkowa dla małych rąk.

Zgłoszono: 10 stycznia 1921 r.

Udzielono: 9 grudnia 1924 r.

Klawiatury fortepianów i pianin obliczone są tylko dla osób dorosłych. Dzieci i wogóle osoby, mające małe ręce z wielkim trudem zastosowują się nie tylko do szerokości klawiszów lecz i do głębokości oraz t. zw. „twardości“ instrumentu.

Celem niniejszego wynalazku jest ułatwić osobom, mającym małe lub słabe ręce, grę na danym instrumencie, a to zapomocą dodatkowej klawiatury. Do instrumentu przystawia się klawiaturę dodatkową. Składa się ona z klawiszów o mniejszej szerokości, które połączone są z klawiszami instrumentu zapomocą szeregu dźwigni dwuramiennych. Uderzenie w klawisz klawiatury dodatkowej wywołuje uderzenie odpowiedniego klawisza instrumentu.

Oczywiście, długość ramion dźwigni jako też umieszczenie osi klawiszów w klawiaturze dodatkowej mogą być tak dostosowane, ażeby siła uderzenia lub głębokość odpowiadały życzeniu.

Na rysunku 1 i *GH* oznaczają korpus i klawisz fortepjanu. *AB* — klawisz dodatkowej klawiatury, połączony z klawiszem *GH* zapomocą dźwigni *CD* z osią *E*. Od położenia punktów *E* i *F*, czyli od długości ramion dźwigni i klawisza dodatkowego zależy siła i głębokość klawisza *AB*.

Zastrzeżenie patentowe.

Klawiatura dodatkowa przystawiana do fortepjanu lub innego instrumentu

